U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **A. M.**, za účasti **Ministerstva vnitra**, **odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 9. 2006, č. j. 65 Az 495/2005 - 24,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 29. 9. 2005, č. j. OAM-1717/VL-20-12-2005. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zároveň bylo vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného předpisu.

Kasační stížnost podal stěžovatel, aniž by udělil plnou moc pro její podání a pro zastupování v řízení o ní advokátovi a stěžovatel v ní ani nepožádal o bezplatné ustanovení zástupce. Vzhledem k tomuto faktu ho krajský soud usnesením ze dne 30. 11. 2006, č. j. 65 Az 495/2005 - 36, vyzval k tomu, aby ve stanovené lhůtě do spisu doložil plnou moc udělenou advokátovi, který ho bude v řízení o kasační stížnosti zastupovat. V tomto usnesení krajský soud stěžovatele poučil o následcích nesplnění zmíněné podmínky řízení. Poštovní zásilka s předmětným usnesením mu byla doručována na adresu, kterou sám uvedl v kasační stížnosti, a pro posouzení věci není zcela irelevantní, že na stejnou adresu byl k vlastní výslovné žádosti stěžovatele doručován i napadený rozsudek krajského soudu. Stěžovatel si však doručovanou zásilku s usnesením nevyzvedl, ač mu její uložení u držitele poštovní licence provádějícího doručování bylo oznámeno. Usnesení tak bylo doručeno dle ustanovení § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu

správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), fikcí dne 15. 12. 2006 (tj. 3 dny od uložení zásilky).

Jak je ze shora uvedeného patrno, stěžovatel na výše označené usnesení krajského soudu již nereagoval a krajskému soudu ve stanovené lhůtě ani nepředložil plnou moc udělenou advokátovi, který jej bude v řízení zastupovat, ani nepožádal o bezplatné ustanovení zástupce.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

V daném případě stěžovatel své právnické vzdělání neprokázal a advokátem v řízení o kasační stížnosti zastoupen není, přestože byl o nutnosti takového zastoupení a o případných následcích nesplnění této podmínky soudem řádně poučen. Absence zákonného zastoupení advokátem přitom v řízení o kasační stížnosti brání věcnému projednání kasační stížnosti, neboť se jedná o nedostatek podmínek řízení, který, pokud nebyl odstraněn, je podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s., důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti.

Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu